

kan ikke tiltræde flertallets ændringsforslag nr. 46 og 55 og stiller i stedet ændringsforslag nr. 45 og 54. Med disse og de af hele udvalget foreslåede ændringer indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse*.

*Ad II. forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet.*

Udvalget har gennemgået lovforslaget og har under gennemgangen stillet en række spørgsmål til justitsministeren, som har besvaret disse dels skriftligt og dels i samråd.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Falcks Redningskorps, Skorstensfejerlauget af 11. Februar 1778 og Skorstensfejersvendenes Fagforbund i Danmark. Foruden disse henvendelser har udvalget drøftet en i sidste folketingsår fremsendt skrivelse fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark.

Som et resultat af de stedfundne drøftelser stiller udvalget nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af justitsministeren.

Der henvises herom til de bemærkninger, der ledsager de enkelte ændringsforslag.

Om udvalgets arbejde skal i øvrigt anføres følgende:

Under drøftelserne af lovforslagets § 6 er der i udvalget rejst spørgsmål om at indføre regler om assistance fra de af Civilforsvars-Forbundet organiserede sogneværn til aflastning af de kommunale brandkorps.

Justitsministeren har over for udvalget oplyst, at der uden for civilforsvarsområderne i henhold til civilforsvarsloven på frivillig basis er oprettet sogneværn i et større antal kommuner. Ved organiseringen af disse sogneværn er der taget hensyn til den i fredstid etablerede almindelige ordning af kommunens brandvæsen, idet det er tanken, at sogneværnene skal være en reserve til brug under krigsforhold. Der kan derfor ikke ved etableringen af det fredsmæssige brandvæsen regnes med nogen støtte fra sogneværnene. Svækkes det fredsmæssige brandvæsen med den begrundelse, at man i givet fald kan opnå hjælp fra sogneværnet, vil man ikke have nogen reserve.

Hermed er ikke sagt, at man ikke under fredsforhold kan opnå hjælp fra sogneværnene. Der er således i flere tilfælde fra sogneværnenes side ydet assistance under ildebrand. Under hensyn til at sogneværnene er en reserve, der ikke bør regnes med ved etableringen af det fredsmæssige brandvæsen, vil det imidlertid næppe være heldigt at give regler i loven om aftaler med sogneværnene eller Civilforsvars-Forbundet om bistand.

Udvalget finder det rigtigt, at der ikke alene i købstæderne, men også i sognekommunerne bør udnævnes brandinspektører, som har ansvaret for hele kommunens brandberedskab, jfr. § 7. Udvalget finder dog anledning til at fremhæve, at det i mange tilfælde vil være praktisk og ønskeligt, at brandinspektøren er fælles for flere kommuner, hvad den nævnte bestemmelse giver mulighed for.

Lovforslagets § 7, stk. 6, giver adgang til at udnævne en vicebrandinspektør til hjælp for brandinspektøren. Udvalget har i samråd med justitsministeren drøftet, hvorvidt bestemmelsen burde ændres, således at der blev pligt til at udnævne en vicebrandinspektør. Det er dog ikke fundet påkrævet at foreslå en sådan pligt fastslået i lovforslaget. Spørgsmålet om, hvem der i givet fald skal træde i stedet for brandinspektøren, kan om fornødent fastsættes i en instruks og vil efter udvalgets opfattelse næppe volde praktiske vanskeligheder.

Udvalget har i forbindelse med lovforslagets § 14 fra justitsministeren modtaget en udførlig redegørelse for de eksisterende alarmeringsordninger og drøftet problemerne ved den stigende automatisering af telefoncentralerne. Udvalget finder det rigtigt, at de nærmere regler for telefonvæsenets bistand ved brandalarmeringen — som foreslået i lovforslaget — fastsættes af justitsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.

I de ovennævnte henvendelser fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og fra Falcks Redningskorps samt fra en del af udvalgets medlemmer er der fremført ønske om, at Amsrådetsforeningen og de private entreprisebrandvæsener re-